

Verhuisdag

Desiree, teamleider zorgcentrum

Geëmotioneerd wrijft meneer Mertens een traan weg. Het eerste bezoek aan zijn nieuwe appartement raakt hem diep. Ik merk dat het mezelf ook ontroert. Een jaar geleden verhuisde meneer Mertens samen met de andere bewoners naar de tijdelijke huisvesting omdat het zorgcentrum gerenoveerd werd. Qua afstand geen grote verhuizing, maar de impact is groot. Je bent je vertrouwde plekje kwijt, het is allemaal net even anders. Dat is wennen. Voor de bewoners, maar ook voor ons als medewerkers.

Meneer Mertens stuurt zijn rolstoel de badkamer in. "In het echt is het nog beter dan in de modelwoning", zegt hij tevreden. "Ik ben blij dat uw nieuwe appartement u bevalt", reageer ik. Hij knikt. "Het valt me 100% mee. Ik zag er tegenop om wéér te moeten verhuizen, maar ik denk dat ik me hier snel thuis zal voelen." Ik leg mijn hand even bemoedigend op de zijne. "Dat denk ik ook. Zeker als uw eigen spullen hier straks staan."

Mevrouw Maas geniet in haar nieuwe appartement van het uitzicht. "Wat fijn dat ik de kerk kan zien", zegt ze. "Daar kan ik straks weer een kaars op gaan steken." Als we terug naar de lift lopen, herkent mevrouw Maas de prenten van het oude centrum op de wand. "Zo was het hier toen ik nog een klein meisje was", zegt ze als ze ernaar wijst. Ze begint zachtjes een liedje van vroeger te neuriën. Het doet me plezier dat ik hun grootste zorgen voor de verhuisdag heb kunnen wegnemen. Het welzijn van de bewoners is in deze situatie heel belangrijk. Daarom houden we hen extra goed in de gaten. Om al die verschillende mensen bij zo'n grote verandering goed te begeleiden, dat zijn de echte uitdagingen in ons werk.

Daarom is het mijn Proteion.